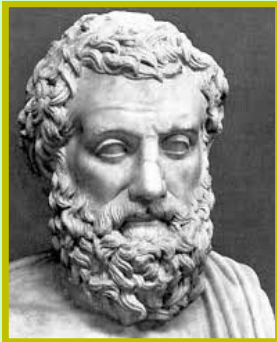

Аристофан

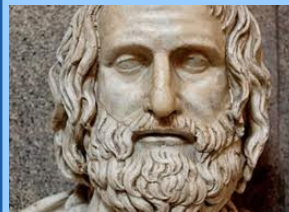

ТВОРЧІСТЬ АРИСТОФАНА

Аристофан — перший з відомих нам комедіографів античної літератури. У складному процесі вироблення антропологічного погляду на світ він мав власну чітку позицію і відкрито виступав проти нового розуміння реальності, проти софістів і Сократа, якого несправедливо вважав софістом. Він обстоював традиційну патріархально-полісну мораль, поведінку, світогляд. Якби цей поет жив на дві-три століття пізніше, його могли б віднести не просто до консерваторів, а й навіть до реакційних мислителів. Проте у суперечливих політичних умовах кінця Vст. позиція Аристофана була по-своєму логічна і

знаходила підтримку в більшості громадян.

Читача, який вперше приступав до Аристофана, твори стародавнього ко-

медіографа можуть збити з пантелику, викликати подив уже однією своєю формою. Його комедії погано вкладаються у звичне уявлення про даний драматургічний жанр. У багатьох з них сюжети ледве намічені і побудовані з цілковитим нехтуванням зовнішньої правдоподіб-

ності, звичної для нас логіки. В них відсутні розвинуті і всебічно змальовані характери. В них часто не дотримуються елементарні вимоги благопристойності... Аристофан — єдиний з представників комедії, п'єси якого, хоча й далеко не всі, дійшли до нас у цілкомому виді. Джерела, з яких можна було б почерпнути відомості про життя Аристофана, відрізняються крайньою вбогістю. До них ставляться дві анонімні біографії, стаття в словнику Свіди, схоля із Платона, схоля й дидакалії, що дійшли до нас із текстом комедій драматурга й деякі інші.

В ЕТОМ ВЫПУСКЕ:

Творчість Аристофана	1
Комедія	1-2
Основні твори	2

Комедія

Комедія — жанр, доведений до досконалості Аристофаном і двома його головними суперниками, Евполідом й Кратіном, очевидно, виникла з об'єднання традиційних народних розваг, таких, як міми, імпровізовані фарси та сільські пісні, зі стародавнім культом родючості на честь Діоніса. У древній комедії панують непристойність, злободенність, надзвичайно грубі особисті і політичні випади. Комедіографи користувалися нічим не обмеженою волею слова, і навіть видатні діячі не були позбавлені гноблень

Періодизація і творчості Аристофана

Уперше в афінському театрі Аристофан виступив у 427 р. до н. е. (втрачена комедія "Бенкетуючі"); а його останній твір датують до 388 р. до н. е. Усього він написав не менше **40 комедій**, до нас дійшли повністю лише одинадцять (а від інших **зберіглося бл. 900 фрагмен-**

Творчість Аристофана

«Хмари»

Дуже своєрідна комедія. Головний герой цієї комедії землевласник Стрепсиад, що загруз у боргах, і шукає вихід із цього положення тому що гроші повертати не хоче. І тому він вирішив направитися в мисльницю до Сократа. Але від старості не зумів учитися й Сократ його вигнав. Тоді Стрепсиад умовив свого сина Федиппида відправитися в мисльницю. Федиппид вивчився в Сократа, допоміг батькові не віддати борг. Після того як Федиппид побив свого батька й пригрозив убити свою матір, Стрепсиад спалює мисльницю.

«Жаби»

«Жаби» — це означає, що хор в комедії одягнений жабами і пісні свої починає квакаючими рядками: «Брекекекекс, коакс, коакс! / Брекекекекс, коакс, коакс! / Болотяних вод діти ми, / Затягнемо гімн, дружний хор, / Протяжний стогін, дзвінку нашу пісню!»

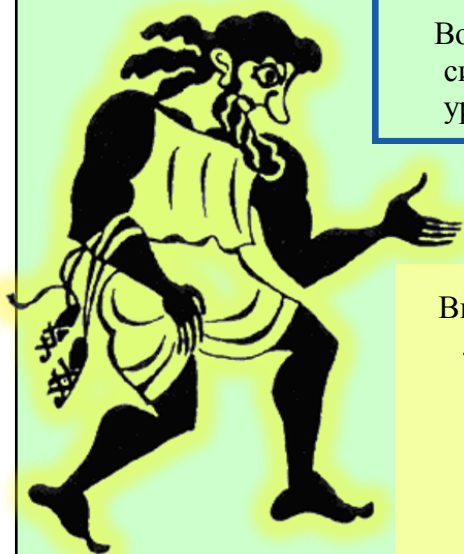

Але жаби ці — не прості: вони живуть і квакають не де-небудь, а в пекельній річці Ахероне, через яку старий кудлатий човняр Харон перевозить покійників на той світ. Чому в

«Жінки у народних зборах» - п'єса Аристофана, написана близько 392 до н. е.

Вона належить уже жанру середньої комедії, оскільки не має парабаси (хору, який звертається до публіки) і взагалі роль хору в ній вкрай урізана

Внесок письменника античності у світову літературу є безмежним. Аристофан зіграв видатну роль у розвитку не тільки драматургії, але й усєї сатири уцілому, заклавши її основні прийоми, широко використовуючи такі художні засоби як гротеск, карикатуру та фантастику.

